

[Hedelund.]

arbejdet og i Stand til at sige: Det og det har jeg været med til at faa gennemført. I saa Henseende er det ærede Medlem fuldstændig blank. Der kan ikke drages et eneste praktisk politisk Resultat frem som Følge af det ærede Medlems Arbejde.

Det ærede Medlem har haft sin Force i det oratoriske og i Dialektikken; i saa Henseende har det ærede Medlem aldrig holdt sig tilbage. Saa snart der har været Tale om politiske Ministerstormerier, uden Hensyn til, om det har været Ministre af det ene eller det andet Parti, har det ærede Medlem været med, saa har det ærede Medlem været i sit Es. Det er den Indsats i det politiske Liv, det ærede Medlem har gjort i de 10 Aar. Mit politiske Arbejde sætter jeg trygt ved Siden af det ærede Medlems.

Madsen-Mygdal: Uden at jeg ønsker paa dette sene Tidspunkt at rejse en Debat om de meget omtalte Jordlovsforslag, ønsker jeg dog at gøre to Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen. Jeg vil sige til ham, at saafremt det, man kalder Fæsteforhold, ordnes paa den Maade, vi har foreslaaet, er Forskellen mellem Selvejere og Fæstere saa ringe, at det ærede Medlem kan have Ret i, at saa er det slet ikke værd at strides om, hvorvidt det bliver til det ene eller det andet. Men med Hensyn til det Fæsteforhold, der findes i 4. Oktober-Loven af 1919 og i det Lovforslag, Regeringen har fremsat, er der en meget betydelig Forskel, og dér har den højtærede Landbrugsminister fuldkommen Ret, naar han i Lovforslaget er gaaet over til at betegne det som offentligt Fæste. Den anden Bemærkning er den, at naar det ærede Medlem stadig paastaar, at det, vi har foreslaaet, er ikke lige Vilkaar, saa fik vi jo en Masse Ord til Begrundelse derfor, men Forklaringen var stadig væk saaledes, at der ingen Realitet laa i den.

Det ærede Medlem talte om Spekulationen, som man udleverer Jorden til. Ja, det er mærkværdigt, som man har set paa hele denne Jordspekulation, som er en ren Bagatel, idet i et Husmandsbrug Jorden er det, der svinger allermindst. Det, der spiller en Rolle dér, er Priserne paa Produktionen, paa Bygninger, Inventar og Besætning. Men naar det ærede Medlem mente, at Fæsterne, for at være ligestillet med Selvejerne, skal have en Gave, Fritagelse for Forrentning af Handelsprisen, og samtidig staar her og bebuder, at vi faar en Landbrugskrise, og at Priserne gaar ned, er det givet, at der gives Fæsteren en Chance, medens Selvejeren maa tage Risikoen af Nedgangen.

Men naar det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er saa sikker paa, at vi faar nedadgaaende Tider — desværre kan jeg ikke sige ham imod, der kan godt være Udsigt til det —, forekommer det mig, at hans Argument bliver endnu daarligere.

Jeg har dernæst en Bemærkning til den højtærede Statsminister, der nu igen talte om Domæneforvalterembedet. Jeg tillod mig ganske rigtigt sidst at sige til den højtærede Statsminister, at jeg synes, han kunde have sparet sig det. Nu fastholder Statsministeren, at det var rigtigt, hvad han sagde, da vi drøftede Normeringsloven.

Jeg maa minde om, at det, der var Tale om, var, at Statsministeren stod her og sagde, at for et Embede, knyttet til en bestemt Person, havde man ogsaa et Fortilfælde i Oprettelsen af Domæneforvalterembedet. Jeg protesterede. Den højtærede Statsminister sagde, at det vilde han undersøge, og nu siger han, at det er ham, der havde Ret, og jeg Uret. (*Statsministeren* [Stauning]: Det har jeg ikke talt om). Ja, men det, der var Tale om, var, om det var knyttet til en Person. Vi ved alle, at det er noget foreløbigt, noget midlertidigt; den Dag, da Domænerne falder bort, falder Embedet selvfølgelig ogsaa bort, men det er ikke knyttet til en Person. Saa tungnem er den højtærede Statsminister heller ikke. Enhver kan se, at det er to forskellige Ting. Derfor gjorde jeg en kort Bemærkning ved Normeringsloven, og den var fuldkommen rigtig.

Naar jeg omtalte det Valgmanifest, som Socialdemokratiet har udsendt i en hel Million eller flere Millioner Eksemplarer — de klatrer ikke med det —, var det ikke min Mening at insinuere, at der var oplæst et andet Valgmanifest, aldeles ikke, det kunde ikke falde mig ind. Der blev ikke læst noget Valgmanifest op, og hvis de havde læst det Manifest op, vilde det ikke have gjort noget Indtryk paa Vælgerne, man vilde ikke have faaet den Fremgang i Stemmer. Nej, det var noget helt andet, der blev talt og skrevet, navnlig ved Underhaandsagationen, ved at gaa rundt fra Vælger til Vælger. Det var det, der betød noget. Jeg har givet Eksempler paa det, og jeg skal ikke komme ind paa igen at godtgøre det ved Citater, alle kender det. Det, det kom an paa, var Agitationen, ikke Valgmanifestet.

Dernæst forekommer det mig, at den højtærede Statsminister kunde have sparet sig, naar han talte om Sukkerroedyrkerne, at sige, at jeg var ogsaa Sukkerroedyrker. Det har jeg været i nogle Aar, og jeg skal vel